

Valerija Simčič Kalan

Besedilo: Sonja Merljak

Foto: Urban Štebljaj

Valerija Simčič Kalan, vodja marketinga v vinski hiši Simčič, je bila že kot deklica navajena, da se ob kosilu popije kozarec vina. Ker je oče izviral iz gostilničarske družine, mama pa je imela rada naravne stvari, so vino pridelovali kar sami. Takrat, se spominja, kultura pitja vina na Slovenskem še ni bila tako razvita, toda njej je bilo vino tako rekoč usojeno, čeprav se je sprva zapisala modi. Ob koncu študija za modno oblikovalko se je namreč seznanila z bodočim možem Marjanom Simčičem iz Coriških Brd. Potem je nekaj časa živela razpeta med Ljubljano, kjer je imela službo, in Brdi, vendar je počasi začela zapuščati svet mode in vstopati v svet vina. Bolj kot se je poglobljala vanj, bolj je spoznavala, da se v vinu skriva zgodba. »Več kot o njem človek ve, bolj vidi, kako malo ve.« Vpisala se je v tečaj za someljejkjo, končala prvo stopnjo, potem nekaj časa ugotavljala, da sicer pozna osnove, vendar bi morala še marsikaj izvedeti, in dokončala še drugo stopnjo. S poskušanjem številnih priznanih domačih in tujih vin si je izostrila okus. Trenutno so ji najljubši šampanjci Tarlant la Vigne d'Antran, Jacques Selosse extra brut 1996 in Krug Rose.

Sčasoma je druženje z vinom postalo način življenja. Marjan si je želel, da bi iz kmetije, ki jo je prevzel od očeta, naredil prepoznavno vinsko hišo in da bi se njegova vina uvrstila na vinske karte priznanih restavracij. Že od malega je namreč lahko opazoval, kako so bili sosedge z druge strani meje znani in uspešni vinarji, medtem ko za slovenske predelovalce nekaj metrov više ni vedel skoraj nihče iz tujine. Sprejel je izziv in danes lahko njegova vina naročijo celo gostje restavracij s tremi Michelinovimi zvezdicami. Toda še prej je bilo treba veliko dela vložiti v prepoznavnost. »Marketing naših vin je zelo specifičen,« pravi Valerija Simčič Kalan. »To je vedno zgodba človeka, ki prideluje vino. Dolgo jo je lahko pripovedoval samo Marjan, z leti pa sem se že toliko naučila, da jo lahko povem tudi sama.«

Proizvajalci dajo vinu osebni pečat. Eni se odločijo za vina, ki so njim najljubša, drugi za tista, ki so najbolj všeč trgu. »Moj mož verjame v svoje vino. Ko o njem pripoveduje, res nastane zgodba.« In v tej zgodbi se je tudi sama dobro znašla. Vsak njen dan je poln in zanimiv. V dneh, ko stekleničijo vino, komaj čaka, da ji Marjan zvečer ponudi kozarček. »Pridi, ti bom dal poskusiti,« ji ponavadi reče in jo odpelje v klet. Potem posedita in se pogovarjata o njem, kajti novi letnik je, pravi Valerija Simčič Kalan, kot otrok, ki se ga človek na novo veseli.

Novi letnik je kot

otrok,

ki se ga veseliš

